

tine. Sigur că nu îl vei înțelege acum, că îl vei înțelege când te va face ceea ce Dumnezeu vrea să te facă. Păstrarea cuvântului se aseamănă cu pământul care-și ține sămânța ca să nu i-o fure pasărea. Păstrarea cuvântului este păstrarea unei energii tainice în inima ta, în sufletul tău, energie care te va lumina, cum

spune Sfântul Ioan în Evanghelie că «*viața era lumina oamenilor*». Viețuind după Cuvântul lui Dumnezeu Cel dintru început, că acesta este cuvântul pe care îl primești, El te va învia și te va lumina.

Părintele Rafail Noica – Despre cum se merge la duhovnic

PROGRAMUL LITURGIC

- **Vineri: 14 martie**
18:00 – Sfântul Maslu
- **Sâmbătă: 15 martie**
08:00 – Sfânta Liturghie și Parastas
18:00 – Vecernia
- **Duminică: 16 martie**
08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Vindecarea slăbănogului din Capernaum*
(a Sfântului Grigorie Palama)
→ *Sfântul Mucenic Sabin Egipteanul*
→ *Sfântul Cuvios Hristodul din Patmos*

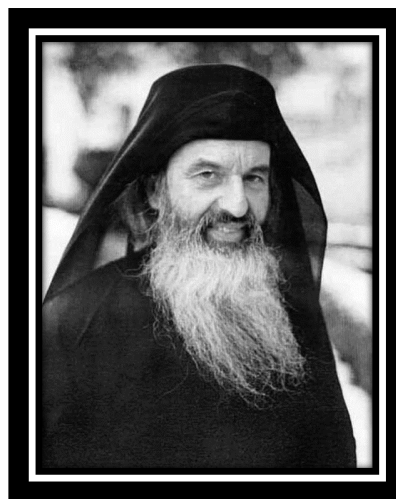
Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

♦ Nr. 63 / 9 martie 2014 ♦

PĂRINTELE
RAFAIL NOICA

CUM SE MERGE LA DUHOVNIC

Noi nu ne ducem la duhovnic așa cum merg învățații și înțelepții lumii acesteia la un om mai înțelept, la un om mai cu experiență ca să facem

ucenicie. O spune deja prorocia din Vechiul Testament că vor fi învățați de Dumnezeu. Și așa, în Noul Testament al Domnului, trebuie să învățăm să ne lăsăm învățați de Dumnezeu Însuși. Cum s-aud eu glasul lui Dumnezeu? Eu pot să-l spun lui Dumnezeu mii de lucruri, dar în învălmășeala gândurilor ce-mi vin în minte, de unde știu care este de la Dumnezeu sau dacă măcar unul este de la Dumnezeu?

Duhovnicia trebuie înțeleasă și făcută așa: te duci la duhovnic cu un gând ori ca să te spovedești, ori să întrebi ceva duhovnicesc. Nu întrebi despre lucrurile de toate zilele, ca de exemplu să speli pe jos, în loc să mături în chilie, căci nu e important din punct de vedere duhovnicesc. Acestea sunt numai un exercițiu, o

disciplină necesară pentru a învăța ascultarea adevărată. Și așa începe ascultarea adevărată. Ceri Domnului *«Doamne, spune-mi ce trebuie să fac în viața mea. Mă văd păcătos, dar de unde să încep? Spune-i părintelui meu cuvânt pentru mântuirea mea!»* Și faceți asta în duhul Părinților din Pateric, care se duceau la un bătrân și cereau un cuvânt de mântuire. Căutau ascultare, căutau cuvânt de la Dumnezeu. Uneori poate nici nu aveau ce să-l întrebe. Îi cereau numai un cuvânt, fără să spună despre ce. Dar cel care se ducea la avva, se ducea cu rugăciune către Dumnezeu: *«Doamne, Tu spune-mi un cuvânt!»*.

Și avva sau duhovnicul, nu ca un filosof care a învățat multe lucruri și este foarte înțelept omeneste, căuta, la rândul-i, cu rugăciune către Dumnezeu: *«Doamne, dă-mi un cuvânt pentru poporul Tău. Nu mă lăsa în deschiderea gurii mele să smintesc pe fratele meu. Nu mă lăsa să spun un cuvânt care nu este de folos sau, mai groaznic, unul care să dăuneze mântuirii sufletului celui care vine către mine în numele Tău.»* Și caută nu atât în minte, ci în inimă să găsească un cuvânt pe care îl simte inima lui că este ziditor.

Fac aici o mică paranteză ca să spun un cuvânt al Sfântului Serafim de

Sarov, care cunoștea cu duhul nu numai viața ta, ceea ce se întâmpla în familie, în viața prietenilor, ci și ce aveau să facă ceilalți. Și un om, uimit, îl întreba pe Sfântul Serafim: *«Părinte bun, cum știi toate lucrurile din viața mea și pe toți oamenii aceștia pe nume?»* Și el i-a răspuns: *«Eu nu știu nimic; eu doar mă rog la Dumnezeu. Dumnezeu este Cel Care știe, iar eu, rugându-mă, îți spun primul gând, primul cuvânt care vine în inima mea și care știu că este de la Dumnezeu.»*

Deci, eu nu știu ce să fac, părintele meu nu știe ce să fac, dar eu lui Dumnezeu îi cer și părintele Îi cere, de asemenea, lui Dumnezeu. Și atunci se întâmplă taina aceasta – și aceasta este ascultarea – că, îndreptându-ne către Dumnezeu, prin părintele duhovnic, cum spunea Părintele Sofronie, facem din duhovnicul nostru un proroc. Poate că este deja proroc, poate că nu, dar ascultarea mea îl face pe părintele meu proroc. Într-un fel, dacă starea mea de ascultare este adevărată, aceasta îl naște pe părintele duhovnicesc. Eu însumi îl nasc pe părintele meu duhovnicesc. Așa sunt lucrurile la Dumnezeu; de multe ori de-andăratelea!

Zic asta și ca să nu vă smintiți, căci vă poate ispiti cel rău și așa: dar

dacă părintele meu n-o să știe asta? Dar dacă nu știu ce sau nu știu cum? Nu vă smintiți de aceasta. Nașteți-vă părintele duhovnicesc prin rugăciune! Căutați de la Dumnezeu! Cereți Domnului: *«Doamne, pune în Sfinția Sa cuvântul potrivit!»* Și smeriți-vă înaintea părintelui, în numele Domnului și părintele, prin rugăciune, va găsi un cuvânt pe care nu îl știe nici el cum este, cum spunea și Sfântul Serafim de Sarov, dar el, în rugăciunea sa, crede și nădăjduiește că Dumnezeu nu vă va lăsa înșelați, nu vă va lăsa pe drumuri.

Și acum încă un lucru. Înțeleseam că nu trebuie să discuți cu părintele tău sfatul ce ți-l dă, că primul lucru pe care ți-l spune, pe acela să-l faci. Încercam, dar voind să-l fac mai bine, îl întrebam. *«Părinte, cum înțelegi asta, cum trebuie făcut?»* Și simțeam că se sfarmă totul. Și câteodată părintele se mâhnea de mine și îmi ziceam: *«Dar ce-am făcut rău, Doamne? Eu voiam să fac mai bine. Dar cum să înțeleg cuvântul? Cum să fac, dacă nu-l înțeleg mai bine?»*. Și nu pricepeam atunci că nu este vorba numai să înțeleg mai bine, căci nu mă duceam la un filosof, la un om mai deștept ca mine, mai cu experiență, mai bătrân, ci mă duceam la Dumnezeu. Și că Dumnezeu îmi dă prin gura lui un

cuvânt, poate tainic, poate de neînțeles, dar acela e cuvântul pentru mine de la Dumnezeu, nu-i cuvântul duhovnicului.

Nu căuta lămuriri de la duhovnic – și asta nu poate fi înțeles nici ca argument că nu vrei să faci voia ta. Nu-i numai asta. Este firul acela, foarte delicat, mai delicat decât firul de păianjen, dintre tine și Dumnezeu, pe care nu trebuie să-l rupi, să-l întrerupi cu nimic. Fă o metanie și spune-i părintelui: *«Binecuvântează, Părinte!»* Ți-e teamă că n-o să înțelegi? Cere rugăciunile părintelui. Cere tot ce vrei, dar nu cere de la început prea multe explicații. Acesta este cuvântul pe care împlinindu-l, îl vei înțelege. Pentru că toată viața creștinească este făptuire, nu filosofie. Aceasta este filosofia vieții creștinești. Deci, părintele nu-ți va putea explica cuvântul pentru că nu-i vine de la el și el însuși poate nu-l înțelege. Dumnezeu îl înțelege și tu, cu rugăciunile părintelui, îl vei înțelege, iar dacă nu poți să-l înțelegi, mai târziu poți să întrebi. Dar mai întâi încearcă să-l îplinești.

Cuvântul lui Dumnezeu este puterea care a creat cerurile și pământul. Cuvântul lui Dumnezeu este energia care creează și te creează. Te face pe